

ALUMNI ACHTERAF

Uit hun hoofdbaan haalden ze niet genoeg voldoening. Ze wilden meer betekenen in de maatschappij en hun passie uitleven. De ene chemicus ging minder werken om ecodorpen op te zetten. De andere staat sporters bij in dopingzaken.

✍ ELLIS ELLENBROEK

KOEN DE KRUIF (62)

STUDIE scheikunde 1979 – 1987 **IS** senior adviseur DCMR Milieudienst Rijnmond en ecodorpenontwikkelaar bij www.ekoalot.nl

HUISHOUDEN getrouwd met Edith (60), dochters Annabel (27) en Liselot (23)

HUIS geschakelde huurwoning in buitenwijk Dordrecht

INKOMEN 3000 netto per maand (3 dagen DCMR)

'Na Groningen ging ik naar Amsterdam. Aan de VU deed ik onderzoek naar metaalemissies naar water. Een heel goede onderzoeker was ik niet. Het kostte me behoorlijk wat energie om te snappen waar het allemaal over ging. Ik ben wel een goede verhalenverteller. Ik werd docent en cursuscoördinator, onder meer van een masterprogramma milieumanagement voor Oost-Europeanen. De muur was net gevallen, van milieumanagement hadden ze daar geen idee. In 1998 kwam ik bij DCMR Milieudienst

Rijnmond. Ze zochten iemand die de regels voor industriële vervuiling kon overbrengen op Oost-Europese overheden. DCMR bestrijkt de Rotterdamse haven en de bedrijventerreinen eromheen. Het is de grootse milieudienst van Europa. Mijn internationale werk verviel toen de Oost-Europese landen lid waren geworden van de EU. Ik ging daarna bezig met duurzaamheid en circulaire economie. Ik zoek naar wat er buiten de regels om mogelijk is met bijvoorbeeld energiebesparing, zonnepanelen of grondstofkringlopen. Mijn rol is om doorbraken te forceren. Zo liggen er nu zonnepanelen op een bedrijf dat gevaarlijke stoffen opslaat. Dat kon wettelijk nog niet. Doordat ik mij er tegenaan heb bemoeid is het toch gelukt. Sinds 2015 werk ik twee dagen per week minder om duurzaam leven te bevorderen, met name door ecodorpen te helpen realiseren. Ik heb er een bureautje voor opgericht, Ekoalot, maar ik verdien er amper aan. Ik zit in het bestuur – wij noemen het middenkring – van het landelijke ecodorpenennetwerk. Ecodorpen staan voor collectief leven binnen je eigen footprint. Dat kan een antwoord zijn op veel: lokale voedselproductie, leren van elkaar, letten op je bureaus, voorkomen van eenzaamheid. Door dat af te doen als hippieachtig – wat nog vaak gebeurt – doe je of het iets marginaals is. Dat is het niet. Wij zijn een wereldwijde beweging met realistische voorstellen, rekening houdend met de draagkracht van de aarde. In Nederland zijn inmiddels een kleine tien dorpen gebouwd. In Zuiderveld Nijmegen, dat vorig jaar maart geopend is, heb ik persoonlijk wanden afgesmeerd met klei en leem. Mijn moeder wilde daar wel wonen, maar dat heeft ze net niet gered. Zelf wil ik gaan wonen in ecodorp Wageningen, als dat over een paar jaar klaar is.'

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND
ABONNEREN, ABONNEMENT OPZEGGEN OF ADRES WIJZIGEN: ALUMNI@RUG.NL

DOUWE DE BOER (61)

STUDIE scheikunde 1979–1986, 1992 cum laude promotie farmacie Utrecht

IS clusterhoofd speciale eiwitchemie en laboratoriumsPECIALIST allergie Maastricht Universitair Medisch Centrum (MUMC+) en zelfstandig doping-specialist **HUISHOUDEN** getrouwd met Mariëlle (54); zoons Rui (23) en Siemen (20), dochter Aniek (17) **HUIS** twee onder een kap in Maastricht, aan de Belgische grens **INKOMEN** 4500 netto per maand bij MUMC+

'Ik koos biochemie uit fascinatie voor doping, niet omdat het mij per se heel leuk leek. De dopingexpert toen – Manfred Donike – was biochemicus. In Nijmegen zat het enige Nederlandse lab voor dopingcontroles, daar heb ik tijdens mijn studie een half jaar gezeten, met als doel om te worden aangenomen op een vacature. Dat lukte. De hoogleraar in Nijmegen, Van Rossum, was een briljant solist die niet in een organisatie paste. Altijd ruzie in Nijmegen. Hij verhuisde het hele lab naar Utrecht. In de jaren

negentig moest het dicht wegens financiële moeilijkheden. Ik kreeg de mogelijkheid om richting hoogleraarschap te gaan, maar dan moest het accent op humane toxicologie liggen en niet op doping. Ik koos toen voor de aanbieding om technisch en wetenschappelijk directeur te worden bij het dopinglab van de Portugese overheid, in Lissabon. Ik wist nog net dat Lissabon de hoofdstad van Portugal was, verder wist ik amper waar ik aan begon. Maar ik zat in die dopingtunnel hè! In 2004 kwamen we terug. Nu werk ik in het Centraal Diagnostisch Laboratorium van het Maastricht Universitair Medisch Centrum. Ik doe met name allergie, wat ik ook leuk ben gaan vinden. Mijn vrije tijd en vakanties gaan op aan mijn eenpersoonsconsultancyfirmaatje Fair Drugtesting. Ik reis de hele wereld over. Ik doe audits voor sporters die van doping verdacht worden. Dan zoek ik voor ze uit of de procedures wel gevolgd zijn volgens de richtlijnen van de World Anti Doping Agency. Ook treed ik op als deskundige bij tuchtzaken of rechtszaken. Contador heb ik bijgestaan, Gert-Jan Theunisse, Valverde. Dat zijn oudere gevallen. Het werk is doorgaans vertrouwelijk. Zaken worden bij voorkeur opgelost voor ze in de publiciteit komen. Dertig procent van de sporters waar ik mee te maken heb, is schuldig. Zij proberen via mij onder veroordeling uit te komen. Ook dertig procent is echt onschuldig. De onschuldigen verdedig ik met vuur, de schuldigen zolang het wetenschappelijk verantwoord is. Het gaat om sportcarrières, om miljoenen. Maar ik verdien er eigenlijk niks aan. Wil ik ook niet. Wat de grote namen betalen gebruik ik om de minder bekende sporters bij te staan.'